

Τέσσερα άκαταμάχητα όπλα (Ζερβάκος Φιλόθεος Αρχιμανδρίτης (+))

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#)

Ό σατανᾶς εἶναι ὁ μισόκαλος ἐχθρός, ὁ παμπόνηρος καὶ παγκάκιστος, ποὺ μέρα καὶ νύχτα, κάθε ὥρα καὶ στιγμή, μᾶς πολεμάει, μᾶς στεναχωρεῖ καὶ μᾶς πειράζει. Καὶ ἄλλοτε σὰν πνευματικός σου πατέρας σὲ εἶχα συμβουλέψει πῶς νὰ ἀποφεύγεις τὶς πολύπλοκες παγίδες του καὶ νὰ φυλάγεσαι ἀπὸ τὰ πυρωμένα βέλη του.

Τώρα σὲ συμβουλεύω νὰ μεταχειρισθεῖς τέσσερα ὄπλα ακαταμαχητα. Μὲ αὐτὰ τὰ ὄπλα, ἂν βέβαια τὰ χρησιμοποιοῦν με μεγάλη προσοχή, δεξιοτεχνία, προθυμία καὶ ἀνδρεία, ὄχι μόνο θὰ μείνεις ἄτρωτος καὶ ἀβλαβῆς ἀπὸ τὰ βέλη καὶ τὶς παγίδες τοῦ διαβόλου, ἀλλὰ καὶ θὰ τὸν νικήσεις καὶ θὰ τὸν ἀφανίσεις.

Πρῶτο ὄπλο κατὰ τοῦ ἐχθροῦ εἶναι ἡ αἴσθησις τῆς παρουσίας τοῦ Θεοῦ. «Τὸν Κύριο ἔβλεπα συνέχεια μπροστά μου, γιὰ νὰ μὴ με σαλέψει ὁ πειρασμὸς» (Ψάλμ. 15:8· Πράξ. 2:25). Ἐκεῖνος ποὺ σκέφτεται καὶ στοχάζεται καλὰ πῶς ὁ Θεὸς εἶναι πανταχοῦ παρὼν, καὶ πάντοτε εἶναι μπροστά του, μέρα καὶ νύχτα σὲ κάθε περίστασι, δὲν μπορεῖ νὰ ἁμαρτήσῃ. Διότι, ἀφοῦ φοβᾶται νὰ ἁμαρτήσῃ μπροστὰ σὲ ἕνα τιποτένιο ἄντρα ἢ γυναίκα, ἀκόμη καὶ μπροστὰ σὲ ἕνα μικρὸ παιδί, πῶς θὰ τολμήσῃ νὰ ἁμαρτήσῃ μπροστὰ στὸν Παντοδύναμο Θεό, ποὺ Τὸν τρέμουν τὰ Χερουβείμ καὶ τὰ Σεραφεῖμ, ὅλα τὰ κτίσματα ποὺ ἀναπνέουν, καὶ ποῦ μὲ ἕνα νεῦμα Τοῦ σαλεύει ὅλη ἡ γῆ;

Δεύτερο όπλο είναι να συνηθίσεις να λές ακατάπαυστα την ευχή: «Κύριε Ίησοῦ Χριστέ, Υιέ του Θεοῦ, ἐλέησον μέ». Αὐτή τήν εὐχή να ἀρχίζεις να τή λές, μόλις σηκωθείς τὸ πρωὶ ἀπὸ τὸ κρεβάτι σου. Να τή λές καὶ ὅταν περπατᾶς στὸν δρόμο καὶ ὅταν μπαίνεις στὸ αὐτοκίνητο, στὸ τρένο, στὸ πλοῖο, στὸ ἀεροπλάνο· καὶ ἐνῶ ἐργάζεσαι, τρῶς, πίνεις, καὶ σὲ κάθε ὥρα καὶ περίσταση. Ἀλλὰ να τή λές με τὴν καρδιά σου, με πίστη, εὐλάβεια, ἀγάπη, πόθο καὶ βία. Ὅχι τὸ στόμα να λέει: «Κύριε Ίησοῦ Χριστέ» καὶ ὁ νοῦς καὶ ἡ καρδιά να λένε ἄλλα, καὶ μάλιστα πονηρὰ καὶ ἀντίθετα.

Τρίτο όπλο κατά του διαβόλου εἶναι ἡ ταπείνωση, δηλαδή να μὴν ὑψηλοφρονεῖς, ἀλλὰ τὸ φρόνημά σου να εἶναι ταπεινὸ. Να ἔχεις τὴν αἴσθηση πὼς ὅ,τι ἔχεις δὲν εἶναι δικό σου, ἀλλὰ τοῦ Θεοῦ. Δηλαδή τὸ σῶμα σου καὶ ἡ ψυχή, ἡ ὑγεία καὶ ἡ δύναμη, ἡ σοφία, ὁ πλοῦτος καὶ ὅ,τι ἄλλο ἔχεις, ἀκόμη καὶ οἱ ἀρετές, οἱ ἀγαθοεργίες, οἱ προσευχές, οἱ νηστεῖες, οἱ ἐλεημοσύνες, ὅλα, ὅλα εἶναι χαρίσματα τῆς Χάρης τοῦ Θεοῦ, χωρὶς τὸν ὁποῖο δὲν μπορούμε να κάνουμε κανένα καλό. Ὅταν λοιπὸν ἔχεις ταπεινὸ φρόνημα, θὰ σὲ σκεπάζει καὶ θὰ σὲ φυλάει ὁ Θεός. Γιατί ὁ Θεὸς συγκινεῖται με τὸν ταπεινὸ καὶ τὸν προσέχει, ὅπως λέει τὸ Ἅγιο Πνεῦμα στὸ βιβλίο τῶν Παροιμιῶν. Ὅταν στὶς καρδιές τῶν ταπεινῶν ἀνθρώπων ἀναπαύεται τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο, πὼς εἶναι δυνατὸ να πλησιάσει ὁ διάβολος;

Τέλος, τέταρτο όπλο κατα τῶν παγίδων καὶ τῶν πειρασμῶν τοῦ διαβόλου, εἶναι ἡ ἀγάπη, ἡ καθαρὴ, ἡ ἀληθινή, ἡ ὀλόψυχη. Ὅποιος ἔχει αὐτὴ τὴν ἀγάπη ἔχει μαζί του τὸ Θεό, πὸς εἶναι ἀγάπη: «Ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστὶ, καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ ἐν τῷ Θεῷ μένει καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ» (Ἰω. 4:16). Ὅταν ὁ ἄνθρωπος ἔχει μαζί του τὸν Θεὸ προστάτη καὶ βοηθό, τότε ποιὸν θὰ φοβηθεῖ; Ὅπου φῶς, φεύγει τὸ σκοτάδι· ὅπου ἀλήθεια, φυγαδεύεται τὸ ψεῦδος· ὅπου ὁ Θεός, φεύγει σὰν ἀστραπὴ ὁ διάβολος.

Αὐτὰ τὰ τέσσερα όπλα λοιπὸν να μεταχειρίζεσαι καὶ να παρακαλεῖς τὸν Θεὸ να σε βοηθάει καὶ να σε στηρίζει. Καί, ἂν σὰν ἄνθρωπος τραυματιστεῖς ἀπὸ τὸν διάβολο, να τρέχεις ἀμέσως στὸν γιατρό, στὸν πνευματικό, στὴ μετάνοια καὶ ἐξομολόγηση. Να ζητήσεις θεραπεία καὶ θὰ τὴν ἔχεις.

Πηγή: agiazoni.gr